

findes nemlig en Fortegnelse med vedføjet Tabel over de Skatter, som foreslaaes sammendragne, og det vil deraf sees, hvilke Skatter, der vedkomme Landet alene, hvilke, der vedkomme Kjøbstæderne og Kjøbenhavn alene, og hvilke, der vedkomme alle disse tre Beskatningsobjekter tilsammen. Det vil fremdeles deraf sees, at det vel er fuldkommen rigtigt, at Amtsforvalternes Skriverpenge og Dommerforret hidtil alene er udredt af Hartforret, men, naar disse Skatter her ere medtagne, saa maa det igjen paa den anden Side erindres, at der ogsaa er medtaget en Mængde væsentlige Skatter, som hidtil vedkom Kjøbstæderne alene, og dette gjælder navnlig om Indquarteringskatten, som for Kjøbenhavns Vedkommende udgjør 35,000 Rbdlr. og for de øvrige Kjøbstæder 46,000 Rbd. Nu troer jeg vist, at man med god Føie kan sige, at, er det urigtigt, at Dommerforret og Amtsforvalternes Skriverpenge er medtaget i Dpgjørelsen til Fordeel for Landet, saa er det omvendt ogsaa Uret mod Landet, at Indquarteringskatten, som alene vedkommer Kjøbstæderne, er medtagen, og, naar man opgjør Facit, saa troer jeg rigtignok, at det vil vise sig, at Kjøbstæderne ville være meget bedre tjente dermed; men jeg kommer ret strax nærmere ind paa det hele Spørgsmaal om Indquarteringskatten. Jeg skal kun, naar der er bemærket, at Kjøbstæderne svare Bidrag til deres Magistraters og Retsbetjentes Lønninger, som der kunde være ligesaa megen Føie til at medtage som Dommerforret, dertil erindre, at jeg dog ikke veed, hvilke disse Bidrag ere, thi, at der af Kjøbstædernes kommunale Kasser udredes Bidrag til forskjellige Embedsmænds Lønninger, som ikke udelukkende kunne betragtes som kommunale, det forekommer mig ikke at være afgjørende, da noget Lignende ogsaa finder Sted med Hensyn til de kommunale Embeder paa Landet, og navnlig f. Ex. hvad angaaer det temmelig betydelige Bidrag af Amtsrepartitionsfondet til Amtmandsgager, uagtet disse Embedsmænd ligesaavel vedkomme Kjøbstæderne, og desuden yder jo Landet ved Retsgebyrer o. s. v. et meget betydeligt Bidrag til Retsbetjentenes Lønning, som man saa ogsaa maatte medtage. Man vilde derved komme ind paa en saadan Dpgjø-

relse, med Hensyn til hvilken Udvalgets Majoritet, Pag. 6, anden Spalte, ved de Uttringer, jeg tillod mig at oplæse, vist med fuld Føie har bemærket, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til, og at det heller ikke let vilde være muligt. Naar det er bemærket, at adskillige Kjøbstæders Communalembedsmænd ere tillagte Løn ved Jorder, saa maa det dog bemærkes, at der paa den anden Side er Retsbetjente paa Landet, som have Embedsjorder, og som man med samme Føie kunde henregne som tilhørende vedkommende Commune; der er desuden ogsaa endeel af de Jorder, som vedkommende Kjøbstædsembedsmænd have, der ingenlunde tilhøre Kjøbstæderne, men ere tillagte de paagældende Embeder i sin Tid af Regjeringen, og det turde i mange Tilfælde være meget vanskeligt at trække en Grændse imellem hvad der virkelig af Kjøbstædernes Jorder er Kjøbstædernes i den Forstand, at man ubetinget skulde regne dem tilgode, hvad der af disse Jorder igjen maatte være overladt til enkelte af Kjøbstædernes Embedsmænd. Den ærede Forslagsstiller har Pag. 12 udtrykt sig saaledes, at han vilde levere Beviset for sin Beregnings Rigtighed ved den vedføjede Tabel. Hvad nu denne Tabel angaaer, har jeg ikke undersøgt Detaillen af dens Tal — jeg troer, at man vel vil kunne stole paa ethvert af de enkelte Tal, som ere opgivne —, men Grunden, hvorfor jeg ikke har undersøgt disse Tal, eller ladet dem efterregne, det er, fordi Tabellen i mine Tanter aldeles Intet beviser. Den er nemlig fuldkommen rigtigt fra den ærede Forslagsstillers Standpunkt, og det er jo ganske naturligt, at han ved at opstille en Tabel gaar ud fra det Standpunkt, hvorpaa han har stillet sig; men det vil findes, at i denne Tabel ere netop de hidtil af Landet alene ydede Afgifter udeladte, som det er Forslagsstillers Mening at ville bevise, ikke burde udredes af Kjøbstæderne, og det forekommer mig, at denne Tabel derved taber sin Beviskraft. Det vil ogsaa ved en nærmere Betragtning af Tabellen vise sig, at den hele Forffjel i det Facit, som udkommer, egentlig ligger i Indquarteringskatten og i den Maade, hvorpaa der argumenteres fra denne Skats hidtilværende Forhold til Kjøbstæderne. Den ærede Forslagsstiller har Pag.